

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Josia martyre. Cap[itulum]. cxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

pere viuū exciperet vel defunctum. Narrans
 resq; qualiter sine remige peruenissent: locum
 ad sepulturam congruum postulabant: Regi
 na autem eos dolose ad reges hispanie destina
 uit: vt super hoc eius assensum vti maioris re
 quirerent. Qui eos cepit: et in carcerē reclusit:
 sed cum discūberet: angelus dñi eos exoluit: et
 liberos abire permisit: quod rex audiens post
 eos milites: q̄ illos occiderent: destinauit. Sed
 dum milites pontē transirēt: fracto ponte oēs
 in flumine submersi sunt: qđ rex audiens et sibi
 ac suis meruēs: discipulos apostoli pacifice re
 uocauit: et ab eis vna cum populo fidem xp̄i su
 scepit: et quicquid petierat libere concessit. Au
 diens hoc lupa doluit: et redeūtib; sanctis ac
 regis consensum per litteras aperientibus: res
 spondit: vt boues suos: quos in tali monte ha
 bebat: planstro iungerēt: et corpus magistri sui
 quocūq; vellēt tumulandū deferrent. Hoc autē
 dolose faciebat: eo qđ oraco ingēs flammā euo
 mens boues ipsos custodiret: quib; tauri essent
 indomiti: qui nec vehiculo iungi possent vel si
 fingerētur: huc illucq; discurrerēt: et sic corpus
 dissiparēt. Discipuli s̄o doli ignorātes montē
 ascendunt: draconē ingentes in eos ignem splē
 rantem signo crucis per mediū ventrē scindūt:
 tauros velut agnos mansuetissimos planstro
 iungunt: et desuper sanctum corpus cū lapide
 super quē positus fuerat imponūt. Boues au
 tem sine alicuius regimine corpus in medium
 palatij lupe detulerunt: quod illa videns credi
 dit: et christiana effecta omnia ab eis petita cō
 cessit: palatium sancto corpori in ecclesia dedi
 cauit: et mirifice dotauit: vbi requiescit infans
 et maximis miraculis conuersans.

De sancto Josia martyre. Cap. cxxxiij.

Josias
 martyr fuit
 ille scriba lu
 decorū: qui fu
 nē prim' mis
 sit in collo la

cohi apli: vt supra proxime de
 citū est. Cum autem ap̄tus ad
 decollandū duceretur: et para
 lyticum in via repertum sas
 nasset: credidit iosias et ad pedes eius procl
 dit: et veniam petens se christianum fieri postu
 lauit: quod ab iathar sacerdos videns eum res
 neri fecit: pugnisq; cedi iussit: missaq; de illo le
 gatione ad herodem: vt cum apostolo decolla
 retur: et obtinuit. Cum autem ambo decollari
 deberent: apostolus a spicatore lagenā aque
 petiit: et ibidem iosiam baptizauit: qui cum
 apostolo capitis ob truncatione simul occubuit
 viij. kalendas augusti.

De sancto Christophoro
 martyre. Cap. cxxxv

Christofo

rus martyr ge
 nere chyanen
 ante baptisim
 reprobus voca
 tus vultu terribilis et proce
 rissime stature: vt pote qđ. xij.
 pedes in longitudine possi
 debat: in lycia ciuitate amon
 sub rege dagno passus est.

Hic aliquando cogitauit: vt maiorem principē
 mundi quereret: ad quem secum moraturus ac
 cederet: venit ergo ad quendam maximū regem:
 de quo fama erat: qđ maiorem dominū mundus
 non habebat: in cuius curia christoforus mane
 bat. Euz autē die quadā foculatoz regi assistēs
 cantilenā diceret: in qua frequenter diabolus
 nominaret: rex qui xp̄ianus erat signum crucis
 in faciem imprimebat. Quod christoforus nos
 tans et admirans: interrogauit cur rex hoc face
 ret: et quidnam signū huiusmodi sibi vellēt. Et
 cum rex in hoc dicere recusaret: post multam
 instantiam ei dixit: qđ illud signum faceret: ne
 sepe nominatum diabolus timere posset. Chri
 stoforus autem statim arguit: qđ diabolus ma
 ior dominus qđ rex erat: eo qđ ipse illū timebat:
 vnde se deceptum cognoscebat: quia maiorem
 mundi dominū non inuenerat. Et vale faciens
 regi: diabolum querēdo properabat. Cum autē
 per solitudinem pergeret vidit maximam mult
 tudinem multitudinem: inter quos quidā terribi
 lis et ferus ad eum venit: et quo tenderet res
 quissit. Qui se ire querendo diabolum respon
 dit: et qđ miles ille diabolus esset audiuit. Euz
 se christoforus in seruitium perpetuum tradi
 dit. Et cum ambo pergerent et in via communē
 crucem erectam inuenissent: diabolus a semita
 fugiens in nemus declinauit: et christoforum
 secum duxit: atq; post laboriosum iter ad viam
 rediit. Quod christoforus admirans multa ins
 stantia quesuit: cur hec diabolus fecerit. Qui
 tandem cōpulsus ei dixit: qđ homo quidam: qui
 dicitur xp̄us in tali signo pependerit: quē ipm
 plurimū formidabat et ob id ab eius signo dis
 uertebat: christoforus autē adhuc xp̄m maiore
 diabolo fore cōclufit: et sic continuo ab eius ser
 uitio discessit: et christū querere festinauit. Sed
 cum eum nullatenus inuenire posset: ad heres
 mitam deuenit: qui ipm christum predicauit: et
 de fide diligenter instruxit ac baptizauit. Euz
 autem ei seuitium et orationem pro peccatis
 suis imponeret: et christoforus se nihil horum
 pficere posse dixisset: ipm tandē ad quedā flu
 uijū destinauit: vt ibi resideret: et ceteros trans
 ire volētes: eo qđ fortis esset et magnus trans
 portaret: quod christo adeo gratum esset: vt se
 ipi proculdubio reuelaret. Ad fluuium igitur
 accessit: et ibidem sibi domum construxit: por
 y iij